

man går ud og fortæller, når man siger, hvad Venstre vil.

Jeg vil spørge fru Hanne Andersen, om det ikke er rigtigt, at vi afsatte 1,5 mia. kr. mere til sygehussektoren. Vi afsætter 1,5 mia. kr. mere. Så er der nogle indregnede besparelser som følge af mindre medicinforbrug og færre på førtidspension og færre sygedagpenge, men det er reelt 1,5 mia. kr., der afsættes.

Det er da selvfølgelig, fordi der skal bruges flere penge. Det er jo lige præcis det, vi siger. Det er ikke nok, som det er nu, og vi finansierer dem også. Det er bl.a. derfor, vi har en debat om, hvorfor vi ikke vil give penge til korrupte regimer. Tingene hænger ganske nøje sammen.

Vi vil betale det, det koster at fjerne en venteliste-pukkel, og jeg sagde, at når den venteliste var væk, var det frie sygehusvalg ikke længere baseret på, at det koster mere end det system, vi kender i dag, fordi der ikke er flere dårlige rygge, fordi der ikke er flere dårlige hofte, fordi der er ikke flere dårlige hjerter. Det er jo lige præcis dem, man har behandlet, hvis de har stået på en venteliste. Det er rimelig enkelt. Altså vi vil bruge flere penge end i dag på sygehussiden, og vi anviser finansiering. Det berører altså ikke det samlede offentlige udgiftsbillede.

Hr. Jan Petersen spørger til amterne. Jamen det er jo rimelig enkelt. Det, vi konstaterer, er, at det endnu ikke er lykkedes 2000 år efter Kristi fødsel at gennemføre det, som vi ønsker som en helt generel rettighed for en patient: at man kan vælge behandlingsstedet, at stemme med fødderne. Så det er for os afgørende, at patienterne nu får de rettigheder, uanset hvordan et amtsråd er sammensat, uanset om det er Fyn eller et hvert andet amt, hr. Jan Petersen kan nævne, så ønsker vi at give den ret til danskerne som det fornemste at kunne stemme også med fødderne.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg vil sige til taleren, at der bliver yderligere lejlighed til at svare, for nu kommer fru Hanne Andersen ind med en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Hanne Andersen (S):

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad hr. Thor Pedersen siger, for én ting er, at man har sat penge

af til at udvide på dette område, til flere operationer. Det er fint nok. Men hvis det ikke er at udvide den offentlige sektor og det offentlige forbrug, så ved jeg ikke, hvad det er, og derfor spørger jeg: Hvad er det så, der skal spares i stedet?

I den debat, vi har haft i de senere år, om offentlige midler til børn, til ældre og til syge, har Venstre jo ikke været med, fordi man ikke vil udvide det offentlige forbrug.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg må sige, at jeg ikke er sikker på, at det er nok, for det er af en eller anden grund ekstremt svært.

Altså vi har nemlig gjort det meget let, for at det skulle være lettere også for Socialdemokrater at fortælle, hvad Venstre vil, så tallene ligner næsten hinanden. Vi bruger 1,5 mia. kr. mere til sygehusene. Nettovirkningen af at bruge 1,5 mia. kr. er en udgift på 1,2 mia., fordi der automatisk kommer nogle besparelser ved, at folk bliver behandlet og kommer i arbejde, de skal ikke have sygedagpenge, de har ikke brug for så meget medicin, og de skal måske ikke på førtidspension. Det er 1,2 mia. kr., som er det meget forsigtige skøn.

Hvor finder vi de penge? Ja, i vores forslag kan man jo sammenholde det direkte med, at vi sparer – der er et mindre forbrug i forhold til regeringens – 1,2 mia. kr. på korrupte regimer. Det er da egentlig meget enkelt.

Vi har jo ikke sagt, at alle udgifter enten skal gå ned eller gå op. Noget skal prioriteres op, og noget skal prioriteres ned. Sådan er det. Men den samlede ramme er den, vi holder.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 11 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 12.08